

BERÄTTELSEN OM Talut och Dawud

Berättelsen om framgången i att komma ur tillståndet av svaghet genom berättelsen om Talut och Dawud (över dem vare frid)

Inledning

Berättelsen om Talut och Dawud (över dem vare frid) i Koranen är en mäktig skildring av hur ett folk kan resa sig ur tillstånd av svaghet och kris genom tro, beslutsamhet och gudomlig vägledning. Den visar hur de framstående bland Israels barn sökte en ledare som kunde samla dem, och hur kampen på Guds väg blev en väg till befrielse och styrka.

Genom denna berättelse framträder viktiga civilisatoriska kännetecken: vikten av uppriktighet i beslutsamheten, att försvara hem och familj som en del av tron, och att skilja mellan äkta engagemang och falska anspråk. Den lyfter fram hur tron kan förvandla en nedslående verklighet till en väg av seger och värdighet, och hur Gud vägleder de troende till att finna styrka även när de står inför överväldigande prövningar

De civilisatoriska kännetecken som verserna tecknar i berättelsen

Vi återger här några av de viktigaste koraniska ljus som lyser i berättelsen om Talut, Jalut och Dawud (över dem vare frid), och deras påverkan i att rädda förtryckta folk, samt den positiva trosbaserade hanteringen för att

komma ur en nedslående verklighet:

Först: (Början av ljustet) att komma ur tillståndet av kriser och svaghet:

1. Samlingen av *al-mala'* (de framstående), de som bryr sig om nationens angelägenheter.
2. Deras sökande efter möjliga och sanna lösningar för räddning: detta finner vi i Guds ord: {Har du inte sett de framstående bland Israels barn efter Mose, när de sade till sin profet: Sänd oss en kung så att vi kan kämpa på Guds väg} (al-Baqara:246). *Al-mala'* är de ädla bland människorna, ett namn för en grupp, som *folk*, *klan* eller *armé*. De kallades *mala'* eftersom de fyller ögonen med prakt och hjärtana med vördnad.
3. Att försäkra sig om uppriktigheten i beslutsamheten och beredskapen att bära det tunga ansvaret: {Han sade: Kan det vara så att om kampen föreskrivs för er, ni inte kämpar?}.
4. Att beskriva orsaken till att ta till kamp: att skydda hem och barn: {De sade: Varför skulle vi inte kämpa på Guds väg, när vi har drivits ut från våra hem och våra barn?} (al-Baqara:246).
5. Att återuppliva de bortglömda sanningarna: Guds ord {på Guds väg} är i sig självt försvaret av barn och hem. Vägen ut ur tillståndet av svaghet sker genom att tron vaknar i hjärtana, att tron väcks i själarna, och att frågan om hem och barn görs synonym med (på Guds väg). Detta betyder att de religiösa och pedagogiska konsekvenserna utgår från tron, inte från begär eller myten om (nationens avgudadyrkan) bortom (Guds väg).
6. Att vara försiktig med falska anspråk i början: påståendet om försvar och skydd av nationen visar sig i handlingar, inte bara i ord: {När kampen föreskrevs för dem, vände de sig bort, utom några få av dem} (al-Baqara:246). Den kollektiva entusiasmen kan lura ledarna om de bara ser dess yttre. Därför måste de pröva den innan de går in i det avgörande slaget.
7. Kampen för att försvara barn och hem är en källa till stolthet, inte något att be om ursäkt för. Gud sade: {Gud vet om de orättfärdiga} (al-Baqara:246). De orättfärdiga är de som placerar något på fel plats, och de är av två slag:
 - Den som förvränger kampen genom att avleda den från dess mål och döda oskyldiga, han är bland de mest orättfärdiga. Han förvränger religionen och fjärrar världen från den.
 - Den som överger kampen för att försvara sin nation och bevara dess rätt, han är ännu mer orättfärdig än den förste. Han överger religionen och låter befrielsen av land och ära ske på de vilseleddas väg, vilket ökar olyckan och stärker de kriminella och

angriparna.

Dessa, trots att villkoren är uppfyllda, blir svaga och fega, och påstår att verkligheten tvingar dem till något annat än kamp, för att ursäkta sig själva. Men de är inte ursäktade. Gud belönar dem med deras beskrivning: i denna värld blir de förnedrade och svaga, och i nästa liv blir de olyckliga och plågade.

För det andra: De viktigaste hindren för att starta:

1. Tvisten om ledarskap och makt förstör de sanna befrielseörelserna: {Och deras profet sade till dem: Gud har sänt er Talut som kung. De sade: Hur kan han ha kungadömet över oss?} (al-Baqara:247).
2. Den fördärliga hedniska måttstocken för att inneha ämbeten: (måste ha ädel härkomst och mycket pengar): {Vi är mer berättigade till kungadömet än han, och han har inte fått rikedomens överflöd} (al-Baqara:247). Detta leder till att idén om jämlikhet avskaffas, och gör ämbeten till ett verktyg för korruption och fördärv genom att ge dem till de inkompetenta.
3. Att framföra invändningar mot sanningen gör den tydligare och mer distinkt. När de invände mot Taluts rätt till kungadömet, fick de svar som övertygade och avlägsnade tvivel.
4. Lösningen är att sätta en mekanism för att välja ledare för konfrontationen: för att övervinna dessa svåra hinder måste det finnas en överenskommen mekanism för hur befrielseörelsernas makt skall styras. Den går inte utanför två sätt:
 - Det första sättet: genom gudomligt utval, om det finns en profet som får uppenbarelse: {Han sade: Gud har utvalt honom över er} (al-Baqara:247).
 - Det andra sättet: genom kvalifikationer enligt de viktigaste egenskaperna som passar uppgiften: {Och Han har gett honom riklig kunskap och kroppslig styrka} (al-Baqara:247).

För det tredje: De viktigaste måttstockarna och kvalifikationerna i valet av ansvariga:

1. Den medfödda beredskapen: vi tar detta från Guds ord: {Gud har utvalt honom över er} (al-Baqara:247). Han sade inte: (för er), vilket visar att Gud har gett honom passande egenskaper.
2. Riklig kunskap, genom vilken ledning och fullständigt omdöme uppnås.
3. Kroppslig styrka (behövs enligt ansvar): {Och Han har gett honom riklig kunskap och kroppslig styrka}. Kroppslig styrka tillsammans med fullständigt omdöme kräver beslutsamhet och mod i att fatta

beslut. Ordet (ökning) uttrycker att det fanns andra som var nära honom, men han var den mest kvalificerade.

4. Guds framgång för honom: {Gud ger sitt kungadöme till den Han vill. Gud är rik och vetande} (al-Baqara:247). Denna mening innebär också att efter valet bör man underkasta sig och acceptera, och inte motsätta sig: {Gud ger sitt kungadöme till den Han vill. Gud är rik och vetande} (al-Baqara:247).

För det fjärde: Mellan gudomligt utval och mänskligt val:

1. När det finns gudomligt utval genom en profets besked, bekräftar de troende det genom att visa ett tecken:
{Och deras profet sade till dem: Tecknet på hans kungadöme är att arken skall komma till er, i den finns ro från er Herre och kvarlevor från Moses hus och Arons hus, som änglarna bär. I detta är ett tecken för er, om ni är troende} (al-Baqara:248).
2. Den stora nyttan i att nämna detta för åhörare som inte har tecken på gudomligt utval i sin tid, som vi, är två saker:
 - Att förbjuda tal om särskilt gudomligt utval.
 - Att söka en mekanism för val baserad på kvalifikationer, vilket betyder att de nödvändiga kvalifikationerna finns, som representerar det allmänna gudomliga utvalet.

För det femte: Utval av soldater och befästande av leden:

1. Att genomföra praktiska tester för att veta graden av uppriktighet i följsamhet och uthållighet: {När Talut drog ut med soldaterna sade han: Gud skall pröva er med en flod. Den som dricker av den är inte av mig, och den som inte smakar den är av mig, utom den som tar en handfull med sin hand} (al-Baqara:249). Att nöja sig med (en handfull) är för att mäta tron på det osynliga.
Gud gör den välsignad så att den räcker för människan. Betydelsen av Guds ord: "drog ut med soldaterna" är att han gick med dem från deras plats och ledde dem till att kämpa mot sina fiender. Soldaterna: plural av *jund*, vilket betyder armé. Ursprungligen betyder det hård jord med stenar, sedan användes det för varje stark samling.
Ghurfa - med fatha - är handlingen att ta en gång, och så läste Ibn Kathir, Abu Amr och de från Hijaz. *Ghurfa* - med damma - är det lilla som tas i handen, och så läste Ibn Amir och kufierna. Al-Mubarrad sade: *ghurfa* med fatha är en källa som gäller både lite och mycket, och *ghurfa* med damma är namnet på det som fyller handen.
2. "Det lilla antalet av beslutsamma gör vad det stora antalet av syndare inte gör": {De drack av den, utom några få av dem} (al-

Baqara:249).

I al-al-Bukhari från al-Bara' (må Gud vara nöjd med honom) sade: Vi brukade tala om att deltagarna i Badr var trehundra och några, lika många som Taluts följeslagare som gick över floden med honom. Ingen gick över med honom utom en troende.

3. Att vara försiktig i avgörande strider med de som sviker och sprider oro, som visar sig som kloka och politiskt listiga, men som vill undvika blodspillan på fel plats: {När han och de som trodde med honom gick över den, sade de: Vi har ingen styrka idag mot Jalut och hans soldater} (al-Baqara:249).
4. Att balansera striden på grundval av tro och planering, inte på grundval av antal: {De som trodde att de skulle möta Gud sade: Hur många små grupper har besekrat stora grupper med Guds tillåtelse} (al-Baqara:249).

För det sjätte: De viktigaste orsakerna till seger:

1. Att inte förlita sig på sig själv: {Varför skulle vi inte kämpa på Guds väg, när vi har drivits ut från våra hem och våra barn?} (al-Baqara:246). Men de vände sig bort efter detta, utom några få av dem.
2. Att förbereda män på grundval av tro på Gud: {När han och de som trodde med honom gick över den}, och tron på mötet med Honom: {De som trodde att de skulle möta Gud}.
3. Att vara tålmodig inför skrämmande saker och stora händelser: {Gud är med de tålmodiga} (al-Baqara:249). {När de gick ut mot Jalut och hans soldater sade de: Herre, ge oss rikligt med tålamod} (al-Baqara:250).
4. Att förbereda stabiliserande medel: {Och gör våra fötter fasta} (al-Baqara:250).
5. Den moraliska överlägsenheten: att den trosmässiga mobiliseringen följer striden till sista stund, och att man söker hjälp hos Gud genom bön och åkallan: {Och ge oss seger över de otrogna} (al-Baqara:250).

Resultatet är oundvikligt: {Så besegrade de dem med Guds tillåtelse} (al-Baqara:251).

6. Det kollektiva arbetet: man måste söka efter krafter och förmågor, och baserat på det måste makten överföras enligt det allmänna och särskilda gudomliga utvalet: {Och Dawud dödade Jalut}.
7. **Växling av makt och förändring av ansvariga; för att ge nytt blod, utom när det finns ett gudomligt utval:**

{Och Gud gav honom kungadömet och visheten och lärde honom vad Han ville} (al-Baqara:251). Det som menas med (visheten) är profetskapet. Så steg Dawud (över honom vare frid) upp till de höga nivåerna: kungadömet, profetskapet och kunskapen om vad Gud ville. Bland detta: {Och Vi lärde honom konsten att göra rustningar åt er, för att skydda er från er strid} (al-Anbiya':80). Och Han sade: {Och Vi mjukgjorde järnet för honom: Gör fullständiga brynjor och mät noggrant i sammanfogningen} (Saba':10-11).

[KORANEN BERÄTTAR](#)

«[Lektioner i ståndaktighet inför begärens smuts](#)

[SYSFTET MED BERÄTTELSEN I KORANEN](#)»

- [Missförstånd angående djurs rättigheter: Grymhet mot orena djur?](#)
- [Medlen till att uppnå kärlek till Gud, orsakerna till det](#)
- [Den Heliga Koranens Framstående Egenskaper](#)
- [Varför läsa Koranen?](#)
- [Koranen är som en ocean som täcker olika sorters juveler och värdeföremål.](#)
- [Vad säger islam om musik?](#)
- [Koranen - Guds eviga tecken](#)
- [Belöningen för tålamod i och förskönande av bönen](#)
- [Bönen i Islam](#)
- [Bönens Grunddelar](#)